

Izabela Sikorska-Ulfikowa

Reszel, pow. Biskupiec

Informator Archeologiczny : badania 8, 257-258

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

RACIĄŻ, pow. Tuchola

patrz
wczesne średniowiecze

RAWA MAZOWIECKA

Zespół Badań nad Polskim
Średniowieczem
Uniwersytetu Warszawskiego
i Politechniki Warszawskiej

Badania prowadził mgr Jerzy Gula. Finansował WKZ
w Łodzi. Piąty sezon badań. Zamek średniowieczny.

Kontynuowano badania na terenie głównego budynku mieszkalnego /"Curia Maior"/. Zakończono badania pomieszczenia nr 03 oraz przeprowadzono badania pomieszczeń nr 04 i 05. Ogółem prowadzono badania na obszarze około 200 m². Układ stratygraficzny w badanych pomieszczeniach nie odbiegał w zasadzie od układów stwierdzonych w latach poprzednich w pomieszczeniach 01, 02 i 03. Stwierdzono jednak, że pomieszczenia 03-05 nie były już użytkowane w wieku XVIII.

W pomieszczeniu nr 04 odsłonięto dwie wykonane z głazów narzutowych podstawy filarów sklepiennych. Pomiędzy pomieszczeniami 04 i 05 odsłonięto wybitą wtórnie w XVI w. otwór komunikacyjny oblicowany cegłą.

Ze względu na brak przejść pierwotnych pomiędzy pomieszczeniami, brak otworów oświetleniowych i wentylacyjnych, charakter dolnych partii filarów sklepiennych, brak śladów po oporach sklepień, w zachowanych partiach murów, należy przyjąć, że najniższa kondygnacja budynku podobnie jak dziedziniec miała po zakończeniu budowy przejść regulację poziomu /zasypanie do poziomu, obecnie nie do ustalenia/. Plan ten podobnie jak na dziedzińcu nie został zrealizowany.

Poza tym w wyniku eksploracji uzyskano kilkadziesiąt tysięcy fragmentów naczyń ceramicznych, kilkanaście tysięcy fragmentów gotyckich i renesansowych kafli piecowych i kilkadziesiąt fragmentów wyrobów metalowych. Datowanie ułatwione zostało uzyskaniem kolejnych kilku XVI i XVII-wiecznych monet.

RESZEL, pow. Biskupiec

Muzeum Mazurskie
w Olsztynie

Badania prowadziła mgr Izabela Sikorska-Ulfikowa.
Finansował WKZ w Olsztynie. Drugi sezon badań.
Zamek średniowieczny.

Badania były związane z planem remontu zamku i obejmowały skrzydło południowe. Systematyczne prace wykopaliskowe przeprowadzono w zachod-

niej części skrzydła, w obrębie wykopów 5 i 6.

Na wykopie 5 odkryto fundamenty ściany pochodzące z okresu przebudowy skrzydła południowego na kaplicę ewangelicką, warstwę związaną z pożarem w roku 1807, a składającą się z przepalanej gliny, gruzu dachówek i cegieł, oraz spalonej podłogi drewnianej. Odkryto również warstwę osadniczą staropruską, znaną z badań ubiegłego sezonu datowaną na V-VI wiek. Łączyły się z nią ślady po słupach pionowo wbitych. Nie udało się ustalić z jakimi konstrukcjami można te słupy wiązać. Warstwa zawierała ułamki naczyń i kości zwierzęcych, przepalone kamienie i węgielki drzewne zapewne z palenisk, oraz gliniany przęślik, szydło rogowe i część kamienia żarnowego. W fundamencie ściany północnej skrzydła odkryto otwór wejściowy o wysokości 150 cm, szerokości 100 cm i znajdujący się 160 cm poniżej posadzki współczesnej. W celu odsłonięcia otworu w całości założono wykop na dziedzińcu tuż przy ścianie skrzydła. Stwierdzono, że nie był on używany jako wejście, lecz zasypany. Na podstawie dotychczasowych badań, biorąc pod uwagę różnice w sposobie budowania fundamentów tego skrzydła oraz odkryty otwór wejściowy, można sądzić iż w trakcie budowy skrzydła zaszły zmiany w projekcie.

W obrębie wykopu 6 odkryto ślady częściowo zachowanych umocnień wczesnośredniowiecznych w postaci wału ziemnego i kamieni na jego zewnętrznej stronie. Pas kamieni, o szerokości około 130 cm składał się z 3 warstw występujących na głębokości 150, 170 i 200 cm. Najniższą warstwę kamieni od strony wału umacniała poziomo ułożona belka. Wał od wewnątrz wzmocniony był wbitymi słupami, rozmieszczonymi w odległości około 1 m od siebie. Zachowały się resztki 3 słupów, o średnicy 25-30 cm. Wypełnisko wału stanowiła próchnica z piaskiem i fragmentami drewna, z którego pozostały słabo widoczne ślady układające się miejscami, w regularne, przebiegające w poprzek wału warstewki. Wał zniszczono od strony południowej i zachodniej wkopami pod fundament zamku, od strony północnej murkiem, bliżej w tej chwili nieokreślonym, od wschodniej wkopem pod fundament ściany przedstonka i chóru kaplicy ewangelickiej.

W przyszłym roku przewidziane są prace wykopaliskowe w obrębie skrzydła południowego na dziedzińcu i międzymurzu.

SIEDŁĄTKÓW, pow. Poddębice
Stanowisko 1, 1a

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P.P. PKZ
Oddział w Poznaniu

Badania archeologiczne prowadził mgr Andrzej Krause; magnetometryczne mgr inż. Aleksander Różycki. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań PAK. Grodzisko stożkowate /stanowisko 1/, podgrodzie /stanowisko 1a/ z końca XIV i XV w.

Stanowiska położone są na gruntach wsi Łyszkowice i Siedlątków w